

Internationella teaterinstitutet ITI

World Organisation for the Performing Arts

Budskap för världsteaterdagen 2022 – den 27 mars

Peter SELLARS, USA

Teater- och operaregissör och festivalschef

Originalspråk engelska

Översättning av Marianne Möller (Teaterinfo Finland TINFO)

Budskap för världsteaterdagen, Peter SELLARS

Kära vänner,

Samtidigt som världen utan uppehåll följer det dagliga flödet med nyhetsreportage vill jag uppmana oss alla – i vår egenskap av skapande konstnärer – att betrakta det ur vårt perspektiv i en tid med episka dimensioner, episk förändring, episk medvetenhet, episk eftertanke och episk vision. Vi lever i en episk period i mänsklighetens historia med genomgripande följder, som vi kan se i människans förhållande till sig själv, till andra, till icke-människocentrerade världar. Allt detta är nästan bortom vår förmåga att greppa, artikulera och uttrycka.

Vi lever inte i nyhetsflödet 24 timmar i dygnet, vi lever vid tidens ände. Tidningar och media har inga verktyg att hantera det vi upplever.

Var finns språket, rörelserna och bilderna som kan hjälpa oss att förstå våra upplevelser inför stora förändringar och avgrunder? Hur kan vi framföra innehållet i våra liv just nu – inte som reportage utan som upplevelse?

Teater är upplevelsens konstform.

Världen dränks i omfattande presskampanjer, simulerade upplevelser och förfärande prognoser. Hur skall vi nå bortom det ändlösa upprepandet av siffror för att uppleva det okränkbara och oändliga i ett enskilt liv, i ett enskilt ekosystem, i en vänskap eller i upplevelsen av ljuset i en främmande himmel? Två år av COVID-19 har grumlat våra känslor, begränsat våra liv, förstört relationer och förpassat oss till en nollpunkt i mänskligt beteende.

Vilka frön måste planteras eller omplanteras dessa år? Vilka är de övervuxna främmande arterna som måste gallras bort helt och hållet? Så många människors liv står på spel, så mycket våld blossar upp, irrationellt och oförutsett. Så många etablerade system har blivit avslöjade som strukturer för fortsatt grymhet.

Var är våra ceremonier för hågkomst? Vad borde vi minnas? Vilka ritualer kunde hjälpa oss att äntligen minnas och öva oss i att ta steg som vi aldrig tidigare tagit?

En teater för episk vision, ändamål, återhämtning, reparation och omsorg behöver nya ritualer, Vi behöver inte underhållning. Vi behöver samvaro. Vi behöver utrymmen att dela, vi måste odla gemensamma utrymmen. Vi måste bereda utrymmen för koncentrerat lyssnande och jämlikhet.

Teater är den jordiska skapelsen av utrymmen där det råder jämlikhet mellan människor, gudar, växter, djur, regndroppar och förnyelse. Utrymmet för jämlikhet och koncentrerat lyssnande är upplyst av dold skönhet och det hålls levande i en djup växelverkan av fara, jämnmod, vishet, handling och tålmod.

Buddha räknar upp tio former av mänskligt tålmod i boken *Avatamsaka Sutra*. Den mäktigaste formen av tålmod kallas *Tålmodet att uppfatta allt som hägring*. Teatern har alltid presenterat livet på jorden som en hägring, som gör det möjligt för oss att med befriande klarhet och kraft genomskåda mänsklig illusion, villfarelse, blindhet och förnekande.

Vi är så säkra på vad vi ser och hur vi ser att vi är oförmögna att se och känna alternativa verkligheter, nya möjligheter, andra sätt att närma sig, osynliga sammanhang och tidlösa förbindelser.

Nu är det dags att vederkvicka våra sinnen, vår fantasi, vår historia och vår framtid. Det kan inte göras med isolerade människor som arbetar ensamma. Det är ett arbete som vi måste göra tillsammans. Teater är en inbjudan att utföra arbetet tillsammans.

Ett innerligt tack för ert arbete.

Peter Sellars